

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 110

fyrtiofjärde årgången

20 april 2001

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag** 28

2

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/16/EG

av den 19 mars 2001

om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 156 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att göra det möjligt för unionsmedborgare, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala samhällen att i full utsträckning utnyttja de fördelar som följer av att ett område utan inre gränser skapas bör samtrafikförmågan och driftskompatibiliteten hos de nationella näten och tillgängligheten till dessa nät främjas genom att de åtgärder som kan visa sig nödvändiga när det gäller teknisk standardisering genomförs, såsom föreskrivs i artikel 155 i fördraget.
- (2) Genom undertecknandet av det protokoll som antogs i Kyoto den 12 december 1997 har Europeiska unionen åtagit sig att minska sina gasutsläpp. Dessa målsättningar kräver att balansen mellan olika transportsätt ändras och således att konkurrenskraften för järnvägs-transporterna ökar.

(3) Rådets strategi för en integrering av miljöfrågorna och en hållbar utveckling i gemenskapens transportpolitik medför krav på insatser för att minska miljöpåverkan från transporterna.

(4) Kommersiell drift av tåg längs det transeuropeiska järnvägsnätet förutsätter bland annat en utomordentligt god kompatibilitet mellan infrastrukturens och den rullande materielens egenskaper, men också en effektiv sammankoppling av infrastrukturförvaltarnas och användarnas informations- och kommunikationssystem. Prestanda, säkerhet, tjänstens kvalitet och kostnaderna för den är beroende av denna kompatibilitet och sammankoppling, som utgör grunden för driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.

(5) Rådet vidtog den 23 juli 1996 en första åtgärd för att uppnå dessa målsättningar genom att anta direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg⁽⁵⁾.

(6) Kommissionen meddelade i vitboken *En strategi för vitalisering av gemenskapens järnvägar* från 1996 att man skulle vidta ytterligare en åtgärd beträffande järnvägssystemet för konventionella tåg och beställde därefter en utredning om integrationen av de nationella järnvägsnäten, vars resultat överlämnades 1998. I utredningen rekommenderades att ett direktiv antas som bygger på samma tillvägagångssätt som det för höghastighetstågen. I utredningen rekommenderas också att inte alla hinder för driftskompatibiliteten angrips på en gång, utan att problemen i stället bör lösas efter hand enligt en prioriteringsordning som bör upprättas med utgångspunkt i förhållandet mellan den kostnad och den nytta som varje planerad åtgärd innebär. Enligt utredningen ger en harmonisering av nu använda förfaranden och regler samt en sammankopplingen av informations- och kommunikationssystemen större fördelar än till exempel åtgärder som gäller infrastruktur.

⁽¹⁾ EGT C 89 E, 28.3.2000, s. 11.

⁽²⁾ EGT C 204, 18.7.2000, s. 13.

⁽³⁾ EGT C 317, 6.11.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 maj 2000 (EGT C 59, 23.2.2001, s. 106), rådets gemensamma ståndpunkt av den 10 november 2000 (EGT C 23, 24.1.2001, s. 15) och Europaparlamentets beslut av den 13 februari 2001.

⁽⁵⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 6.

- (7) I kommissionens meddelande om integrationen av de konventionella järnvägssystemen rekommenderas att föreliggande direktiv antas och det anförs att de främsta likheterna och skillnaderna jämfört med direktiv 96/48/EG är berättigade. De främsta skillnaderna gäller anpassningen av det geografiska tillämpningsområdet, utvidgningen av det tekniska tillämpningsområdet, bland annat för att resultaten av den ovannämnda utredningen skall beaktas, och antagandet av ett tillvägagångssätt som innebär att hindren för driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet undanröjs stegvis, och som inbegriper en prioriteringsordning och en tidsplan för att utarbeta denna.
- (8) Med hänsyn till detta stegvisa tillvägagångssätt och den tid som behövs för att anta alla tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) bör medlemsstaterna undvika att anta nya nationella regler eller att inleda projekt som skulle göra det befintliga systemet ännu mer heterogent.
- (9) Antagandet av ett stegvist tillvägagångssätt svarar mot de särskilda behov som hänger samman med driftskompatibiliteten hos de konventionella järnvägssystemen, vilka kännetecknas av gammal nationell infrastruktur och materiel som kräver stora investeringar för att anpassas eller förnyas och man bör särskilt se till att inte järnvägen bestraffas ekonomiskt i förhållande till andra transportsätt.
- (10) I sin resolution av den 10 mars 1999 om järnvägspaketet begärde Europaparlamentet att en successiv öppning av järnvägssektorn skall åtföljas av åtgärder för teknisk harmonisering som är så snabba och effektiva som möjligt.
- (11) Rådet uppmanade den 6 oktober 1999 kommissionen att lägga fram ett förslag till en strategi för att förbättra järnvägstransporternas driftskompatibilitet och minska flaskhalsarna så att de tekniska, administrativa och ekonomiska hindren för järnvägsnäts driftskompatibilitet snabbt kan undanröjas, samtidigt som en hög säkerhetsnivå garanteras liksom personalens utbildning och kompetens.
- (12) Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽¹⁾ innebär att järnvägsföretagen måste få ökad tillgång till medlemsstaternas järnvägsnät, vilket förutsätter driftskompatibilitet mellan infrastrukturer, utrustning, rullande materiel och system för förvaltning och drift, inbegripet de yrkesmässiga kvalifikationer och de villkor avseende hygien och säkerhet för personalen, vilka krävs för drift och underhåll av de delsystem som avses samt för genomförandet av varje teknisk specifikation för driftskompatibilitet. Det här direktivet syftar dock inte till att, vare sig direkt eller indirekt, harmonisera arbetsförhållandena inom järnvägssektorn.
- (13) Medlemsstaterna ansvarar för att de säkerhets-, hälso- och konsumentskyddsregler som gäller för järnvägsnät i allmänhet följs vid projektering, uppbyggnad och ibruktage samt under drift.
- (14) Det råder stora skillnader mellan de nationella föreskrifter, interna regler samt tekniska specifikationer som järnvägarna tillämpar på grund av att de innehåller tekniska bestämmelser som är specifika för varje lands industri och att de innehåller föreskrifter om mått och dimensioner, särskilda anordningar och särskilda egenskaper. Detta innebär bland annat att tåg inte kan framföras under gynnsamma villkor inom hela gemenskapen.
- (15) Denna situation har under årens lopp medfört att den nationella järnvägsindustrin och de nationella järnvägarna knutits mycket nära samman, vilket har utgjort ett hinder för öppnandet av marknaderna. För att dessa industrier skall kunna bli konkurrenskraftiga på världsmarknaden måste de ha tillgång till en europeisk marknad som är öppen och utsatt för konkurrens.
- (16) Det är sålunda nödvändigt att för hela gemenskapen fastställa väsentliga krav för det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.
- (17) På grund av omfattningen av och komplexiteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg har det av praktiska skäl visat sig nödvändigt att dela upp det i delsystem. För varje sådant delsystem måste väsentliga krav definieras för hela gemenskapen och sådana tekniska specifikationer fastställas som är nödvändiga för att uppfylla dessa krav, särskilt när det gäller komponenter och gränssnitt.
- (18) Genomförandet av bestämmelserna om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg får inte leda till att det uppstår oskäliga hinder, med hänsyn till förhållandet mellan kostnader och nytta, för medlemsstaterna mot att bibehålla kompatibiliteten i sina befintliga järnvägsnät, samtidigt som dock ansträngningar måste göras för att målet att nå driftskompatibilitet bibehålls.
- (19) De tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet påverkar likaså förutsättningarna för passagerarnas användning av järnvägar, och dessa bör följaktligen rådfrågas om de aspekter som rör dem.
- (20) En berörd medlemsstat bör tillåtas att frånga tillämpningen av vissa tekniska specifikationer för driftskompatibilitet, och det bör fastställas förfaranden för att säkerställa att sådana undantag är berättigade. Enligt artikel 155 i fördraget krävs att gemenskapens åtgärder i fråga om driftskompatibilitet vidtas med beaktande av projektens potentiella ekonomiska livskraft.

⁽¹⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

- (21) Utarbetandet av de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet och deras tillämpning på järnvägssystemet för konventionella tåg bör inte få lägga hinder i vägen för den tekniska innovationen, och denna bör inriktas på att förbättra de ekonomiska resultaten.
- (22) Driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet för konventionella tåg bör utnyttjas för att förbättra villkoren för kompatibilitet mellan de olika transportsätten, bland annat när det gäller godstransport.
- (23) Enligt bestämmelserna om upphandlingsförfaranden inom järnvägssektorn, särskilt direktiv 93/38/EEG⁽¹⁾, bör de upphandlande enheterna inkludera de tekniska specifikationerna i de allmänna dokumenten eller i de kontraktsbestämmelser som hänför sig till varje kontrakt. Det är nödvändigt att utarbeta en uppsättning europeiska specifikationer som kan tjäna som referenser för dessa tekniska specifikationer.
- (24) Det ligger i gemenskapens intresse att det finns ett internationellt standardiseringssystem, inom vilket standarder utformas som verkligen används av internationella handelsparter och som uppfyller de gemenskapspolitiska kraven. De europeiska standardiseringsorganen bör följaktligen fortsätta sitt samarbete med de internationella standardiseringsorganen.
- (25) De upphandlande enheterna fastställer de ytterligare specifikationer som krävs för att komplettera de europeiska specifikationerna eller övriga standarder. Dessa specifikationer måste uppfylla de väsentliga krav som harmoniseras på gemenskapsnivå och som det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg måste uppfylla.
- (26) Förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse eller lämplighet bör grunda sig på utnyttjandet av de moduler som är föremål för beslut 93/465/EEG⁽²⁾. För att främja industrins utveckling är det nödvändigt att i största möjliga utsträckning utarbeta förfarandena för kvalitetssäkring.
- (27) Komponenternas överensstämmelse är i huvudsak knuten till deras användningsområde så att systemets driftskompatibilitet kan säkerställas, och inte bara till deras fria rörlighet på den gemensamma marknaden. Bedömningen av lämpligheten kommer att göras för de komponenter som är mest avgörande för systemets säkerhet, tillgänglighet eller ekonomi. Tillverkaren behöver således inte CE-märka komponenter som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, utan, på grundval av bedömningen av överensstämmelse eller lämplighet, borde tillverkarens försäkran om överensstämmelse vara tillräcklig.
- (28) Detta påverkar inte tillverkarens skyldighet att CE-märka vissa komponenter för att styrka att de överensstämmer med andra gemenskapsbestämmelser som de omfattas av.
- (29) De delsystem som utgör det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg bör underkastas ett kontrollförfarande. Denna kontroll skall ge de ansvariga myndigheter som ger tillstånd till ibruktagande en möjlighet att kunna försäkra sig om att resultatet på projekterings-, uppbyggnads- och ibruktagandestadiet överensstämmer med tillämpliga regler och tillämpliga tekniska och driftsmässiga föreskrifter. Kontrollförfarandet skall även göra det möjligt för tillverkarna att kunna räkna med likabehandling oavsett vilket land det rör sig om. Det är således nödvändigt att utforma en modul som fastställer principerna och villkoren för en EG-kontroll av delsystemen.
- (30) Förfarandet för EG-kontroll bör grunda sig på TSD. TSD omfattas av bestämmelserna i artikel 18 i direktiv 93/38/EEG. De anmälda organ som har till uppgift att handlägga förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse eller lämplighet liksom förfarandet för kontroll av delsystemen måste, särskilt om någon europeisk specifikation inte finns, samordna sina beslut så mycket som möjligt.
- (31) På uppdrag av kommissionen utarbetas dessa TSD av ett gemensamt representativt organ som företräder infrastrukturförvaltarna, järnvägsföretagen och industrin. Företrädarna för tredje land, särskilt för kandidatländerna, får redan från början delta som observatörer vid möten inom det gemensamma representativa organet.
- (32) I rådets direktiv 91/440/EEG föreskrivs, vad gäller redovisningen, att åtskillnad skall göras mellan verksamhet som avser transport och verksamhet som rör förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen. På motsvarande sätt bör de specialiserade avdelningar hos infrastrukturförvaltarna som utses till anmälda organ struktureras så att de uppfyller de kriterier som gäller för denna typ av organ. Andra specialiserade organ kan bemyndigas om de uppfyller samma kriterier.
- (33) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör vidtas i enlighet med artikel 2 i rådets beslut av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandena inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, 9.8.1993, s. 9). Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/4/EG (EGT L 101, 1.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv (EGT L 220, 30.8.1993, s. 23).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (34) Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg är en fråga som berör hela gemenskapen. Medlemsstaterna är inte var för sig i stånd att vidta de åtgärder som krävs för att uppnå denna driftskompatibilitet. I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan målen för de planerade åtgärderna därför inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Syftet med detta direktiv är att fastställa de villkor som måste uppfyllas för att driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg, såsom det beskrivs i bilaga I, skall kunna genomföras inom gemenskapen. Dessa villkor gäller projektering, uppbyggnad, ibruktagande, ombyggnad, modernisering, drift och underhåll av de delar av systemet som tas i bruk efter det att detta direktiv trätt i kraft samt yrkesmässiga kvalifikationer och villkor avseende hälsa och säkerhet för den personal som är sysselsatt med driften.

2. Strävandena för att uppnå detta mål måste leda till att en lägsta nivå för teknisk harmonisering fastställs och göra det möjligt att

- a) underlätta, förbättra och utveckla de internationella järnvägstrafiktjänster inom Europeiska unionen och med tredje land,
- b) bidra till att stegvis förverkliga den inre marknaden för utrustning och tjänster för att bygga, modernisera, bygga om och driva det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg,
- c) bidra till driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg*: hela system som beskrivs i bilaga I och som utgörs av järnvägsinfrastrukturer, bestående av järnvägslinjer och fasta instal-

lationer som ingår i det transeuropeiska transportnätet och som konstruerats eller anpassats för konventionell eller kombinerad järnvägstrafik, samt den rullande materiel som är avsedd att framföras på dessa infrastrukturer,

- b) *driftskompatibilitet*: egenskapen hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg att erbjuda säker tågtrafik utan driftsavbrott samtidigt som erforderade prestandakrav uppfylls. Denna egenskap grundar sig på alla de föreskrifter samt tekniska och driftsmässiga villkor som skall iakttas för att de väsentliga kraven skall uppfyllas,
- c) *delsystem*: resultatet av uppdelningen av det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg, såsom anges i bilaga II. Dessa delsystem, för vilka väsentliga krav skall anges, är av strukturell eller funktionell beskaffenhet,
- d) *driftskompatibilitetskomponenter*: alla grundläggande komponenter, grupper av komponenter, underenheter eller kompletta enheter av materiel som har införlivats eller avses att införlivas i ett delsystem och som driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg är direkt eller indirekt beroende av; begreppet "komponent" omfattar såväl materiella föremål som immateriella föremål, t.ex. programvara,
- e) *väsentliga krav*: de krav som anges i bilaga III och som skall uppfyllas av det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg, delsystemen, driftskompatibilitetskomponenterna och även gränssnitten,
- f) *européisk specifikation*: en gemensam teknisk specifikation, ett europeiskt tekniskt godkännande eller en nationell standard som införlivar en europeisk standard, såsom de definieras i artikel 1.8–12 i direktiv 93/38/EEG,
- g) *tekniska specifikationer för driftskompatibilitet, nedan kallade TSD*: de specifikationer som varje delsystem och varje beståndsdel i ett delsystem underkastas för att de väsentliga kraven skall kunna uppfyllas och driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg säkerställas,
- h) *gemensamt representativt organ*: organ bestående av företrädare för infrastrukturförvaltarna, järnvägsföretagen och industrin som har till uppgift att utarbeta TSD. Infrastrukturförvaltare är de som avses i artiklarna 3 och 7 i direktiv 91/440/EEG,
- i) *anmälda organ*: de organ som har till uppgift att bedöma driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse och lämplighet eller att handlägga förfarandet för EG-kontroll av delsystemen,

- j) *grundparametrar*: regler och tekniska eller driftsrelaterade villkor som är av avgörande betydelse för driftskompatibiliteten och som skall fastställas genom beslut fattat enligt det förfarande som avses i artikel 21 innan det gemensamma representativa organet utarbetar förslag till TSD,
- k) *specialfall*: del i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg som nödvändiggör särskilda (tillfälliga eller definitiva) föreskrifter i TSD av skäl som hänför sig till begränsningar beroende på geografi, topografi eller stadsmiljö eller till en strävan att uppnå kompatibilitet med det befintliga systemet; detta kan bland annat gälla järnvägslinjer och järnvägsnät som är isolerade från resten av gemenskapen, lastprofiler, spårvidd eller spåravstånd, rullande materiel som uteslutande är avsedd för lokal, regional eller historisk användning samt rullande materiel på väg till eller från tredje land, förutsatt att denna materiel inte överskrider gränsen mellan två medlemsstater,
- l) *ombyggnad*: sådant större arbete för att ändra ett delsystem eller av en del av ett delsystem som kräver att ett nytt tillstånd för ibruktagande, på sätt som avses i artikel 14.1, måste utfärdas,
- m) *modernisering*: sådant större arbete för att byta ett delsystem eller en del av ett delsystem som kräver att ett nytt sådant tillstånd för ibruktagande, på sätt som avses i artikel 14.1, måste utfärdas,
- n) *befintligt järnvägssystem*: hela det befintliga järnvägssystemet bestående av järnvägsinfrastrukturerna, med linjer och fasta installationer, samt rullande materiel av alla kategorier och ursprung som färdas på dessa infrastrukturer.

Artikel 3

1. Detta direktiv innehåller, med avseende på varje delsystem, bestämmelser om driftskompatibilitetskomponenter, gränssnitt och förfaranden samt de villkor för den allmänna kompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg som krävs för att uppnå driftskompatibilitet i systemet.
2. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser. När det gäller driftskompatibilitetskomponenter, däribland gränssnitt, kan emellertid uppfyllandet av de väsentliga kraven i detta direktiv innebära att särskilda, för ändamålet fastställda europeiska specifikationer måste tillämpas.

Artikel 4

1. Det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg, delsystemen och driftskompatibilitetskomponenterna, däribland gränssnitten, skall uppfylla de väsentliga krav som de berörs av.

2. Sådana tilläggskrav för att komplettera tekniska specifikationer som avses i artikel 18.4 i direktiv 93/38/EEG och som är nödvändiga för att komplettera de europeiska specifikationerna eller andra standarder som tillämpas inom gemenskapen får inte strida mot de väsentliga kraven.

KAPITEL II

Tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD)

Artikel 5

1. Varje delsystem skall omfattas av en TSD. Ett delsystem kan vid behov omfattas av flera TSD, bland annat för att kategorier av linjer, knutpunkter eller rullande materiel skall kunna behandlas var för sig eller för att prioriterade problem rörande driftskompatibiliteten skall kunna lösas. I sådana fall gäller denna artikel också berörda delar av delsystemet.
2. Delsystemen skall stämma överens med TSD. Denna överensstämmelse skall föreligga under hela den tid delsystemet är i bruk.
3. Varje TSD skall, i den mån det är nödvändigt för att uppnå de mål som avses i artikel 1,
 - a) ange det tillämpningsområde som avses (del av det nät eller den rullande materiel som anges i bilaga I; delsystem eller del av delsystem som avses i bilaga II),
 - b) ange de väsentliga kraven för det berörda delsystemet och dess gränssnitt mot andra delsystem,
 - c) fastställa funktionella och tekniska specifikationer som skall följas när det gäller delsystemen och deras gränssnitt mot andra delsystem. Om det är nödvändigt kan dessa specifikationer variera beroende på användningen av delsystemet, till exempel efter kategori av linjer, knutpunkter och/eller rullande materiel enligt bilaga I,
 - d) ange vilka driftskompatibilitetskomponenter och gränssnitt som skall vara föremål för europeiska specifikationer, däribland de europeiska standarder som krävs för att uppnå driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg,
 - e) för varje tänkbart fall ange vilka förfaranden som skall tillämpas för att bedöma överensstämmelsen eller lämpligheten. Detta omfattar bland annat de moduler som anges i beslut 93/465/EEG och, i förekommande fall de specifika förfaranden, som skall tillämpas vid bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse eller lämplighet, och EG-kontrollen av delsystem,

- f) ange strategin för att genomföra TSD. Bland annat skall de etapper anges som skall slutföras för en stegvis övergång från den nuvarande situationen till den slutliga situationen, då TSD iakttas generellt,
- g) för den berörda personalen ange de yrkesmässiga kvalifikationer och de villkor avseende hälsa och säkerhet som krävs för drift och underhåll av de delsystem som avses samt för genomförandet av TSD.
4. Varje TSD skall utarbetas med utgångspunkt i en utredning av det befintliga delsystemet och ange ett mål för delsystemet som kan uppnås successivt inom en rimlig tid. Genom att TSD antas stegvis och följs kan driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägsnätet för konventionella tåg uppnås successivt.
5. TSD skall på lämpligt sätt bevara kompatibiliteten i varje medlemsstats järnvägsnät. I detta syfte kan specialfall anges för varje TSD, både i fråga om infrastruktur och rullande materiel. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt lastprofiler, spårvidd eller spåravstånd och vagnar till eller från tredje land. För varje specialfall skall TSD ange tillämpningsföreskrifter för de TSD-bestämmelser som avses i punkt 3 c–g.
6. TSD får inte hindra medlemsstaterna från att fatta beslut om användningen av infrastrukturerna för förflyttning av rullande materiel som inte omfattas av TSD.

Artikel 6

1. TSD-förslagen skall på uppdrag av kommissionen, fastställt enligt det förfarande som avses i artikel 21.2, utarbetas av det gemensamma representativa organet. TSD skall antas och ses över enligt samma förfarande. Kommissionen skall offentliggöra TSD i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Det gemensamma representativa organet skall utses i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2. Organet skall följa bestämmelserna i bilaga VIII. Om organet inte följer bestämmelserna eller inte besitter den kompetens som behövs vid utarbetandet av en viss TSD skall en annan företrädare utses med tillämpning av samma förfarande. I sistnämnda fall skall det gemensamma representativa organet delta i den andra företrädarens arbete.
3. Det gemensamma representativa organet eller, i förekommande fall företrädaren, skall ansvara för att förbereda översyn och uppdatering av TSD och förse den kommitté som avses i artikel 21 med lämpliga rekommendationer för att den tekniska utvecklingen eller förändringar i de samhälleliga kraven skall kunna beaktas.

4. En TSD skall utarbetas i två steg.

Under det första steget skall det gemensamma representativa organet fastställa grundparametrarna för denna TSD samt gränssnitten med övriga delsystem och varje annat specialfall som krävs. För varje grundparameter och gränssnitt skall de bästa alternativa lösningarna läggas fram och motiveras ur teknisk och ekonomisk synvinkel. Ett beslut skall fattas i enlighet med förfarandet som avses i artikel 21.2, och vid behov skall specialfall anges.

Det gemensamma representativa organet skall därefter med utgångspunkt i dessa grundparametrar utarbeta ett förslag till TSD. Organet skall också i förekommande fall beakta tekniska framsteg, redan utfört standardiseringsarbete, befintliga arbetsgrupper och känd forskning. En övergripande bedömning av de kostnader och fördelar som genomförandet av TSD kan beräknas medföra skall bifogas TSD-förslaget, och i bedömningen skall den sannolika inverkan på alla ekonomiska aktörer framgå.

5. För att kunna hitta och genomföra de bästa lösningarna skall man vid utarbetande, antagande och översyn av varje TSD (inbegripet grundparametrarna) beakta de kostnader och den nytta som varje övervägd teknisk lösning kan beräknas medföra samt gränssnitten mellan dessa. Medlemsstaterna skall medverka i bedömningen genom att tillhandahålla nödvändiga uppgifter.
6. Den kommitté som avses i artikel 21 skall regelbundet informeras om arbetet med att utarbeta TSD. Kommittén kan under detta arbete ge uppdrag eller utfärda rekommendationer om utformningen av TSD och om bedömningen av kostnader och nytta. Kommittén kan särskilt, på anmodan av en medlemsstat, begära att alternativa lösningar undersöks och att bedömningen av kostnader och fördelar för dessa alternativa lösningar förs in i den rapport som bifogas TSD-förslaget.

7. När en TSD antas skall dagen för dess ikraftträdande fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 21.2. Om olika delsystem skall tas i bruk samtidigt av skäl som rör den tekniska kompatibiliteten skall dagen för ikraftträdande för motsvarande TSD vara densamma.

8. Vid utarbetande och översyn av TSD skall användarnas synpunkter beaktas beträffande sådana egenskaper som direkt påverkar de förhållanden under vilka delsystemen används.

Det gemensamma representativa organet, eller i förekommande fall den berörda företrädaren, skall därför samråda med sammanslutningar och organisationer som företräder användarna under utarbetande och översyn av TSD.

Det gemensamma organet skall till TSD-förslaget bifoga en rapport med resultatet av detta samråd.

Den kommitté som avses i artikel 21 skall fastställa förteckningen över de sammanslutningar och organisationer med vilka samråd skall ske innan uppdraget med den första TSD fastställs, och den kan se över och uppdatera förteckningen på begäran av en medlemsstat eller kommissionen.

9. Vid utarbetande och översyn av TSD skall hänsyn tas till yttrandet från arbetsmarknadens parter när det gäller villkoren i artikel 5.3 g.

I detta syfte skall arbetsmarknadens parter höras innan TSD-förslag läggs fram för antagande eller översyn inför den kommitté som avses i artikel 21.

Arbetsmarknadens parter skall höras inom ramen för den branschvisa dialogkommitté som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 98/500/EG⁽¹⁾.

Arbetsmarknadens parter skall avge sitt yttrande inom tre månader.

Artikel 7

En medlemsstat får tillåtas att inte tillämpa en eller flera TSD, inbegripet sådana som gäller rullande materiel, i följande fall och under följande omständigheter:

- a) För ett projekt som gäller en ny linje, ombyggnad av en befintlig linje eller uppbyggnad av en sådan del av systemet som avses i artikel 1.1, om projektet redan är långt framskridet eller om ett avtal om ett sådant projekt håller på att genomföras när TSD offentliggörs.
- b) För ett projekt som gäller modernisering eller ombyggnad av en befintlig linje om lastprofilen, spårvidden eller spåravståndet eller den elektriska spänningen enligt dessa TSD är inkompatibla med vad som gäller för den befintliga linjen.
- c) För ett projekt som gäller en ny linje eller modernisering eller ombyggnad av en befintlig linje på en medlemsstats territorium om järnvägsnätet i denna medlemsstat på grund av havet är isolerat eller avskilt från järnvägsnätet i resten av gemenskapen.
- d) För alla projekt som gäller modernisering, utvidgning eller ombyggnad av en befintlig linje om tillämpningen av dessa TSD hotar projektets lönsamhet och/eller kompatibiliteten hos medlemsstatens järnvägssystem.

e) Villkoren för att snabbt återupprätta järnvägsförbindelserna efter en olyckshändelse eller en naturkatastrof medger inte, tekniskt eller ekonomiskt, att man helt eller delvis tillämpar motsvarande TSD.

f) För vagnar till eller från tredje land där spårvidden avviker från den spårvidd som används för gemenskapens huvudjärnvägsnät.

I samtliga fall skall den berörda medlemsstaten på förhand till kommissionen anmäla sin avsikt att avvika från TSD och överlämna ett underlag med uppgifter om vilka TSD eller delar av TSD medlemsstaten vill slippa tillämpa och de motsvarande specifikationer som den i stället önskar tillämpa. Den kommitté som avses i artikel 21 skall analysera de åtgärder som medlemsstaten planerar. I fallen enligt b och d och f skall kommissionen fatta beslut enligt det förfarande som avses i artikel 21.2, och vid behov skall en rekommendation utfärdas om vilka specifikationer som skall följas. Emellertid skall kommissionens beslut i det fall som avses under b inte avse lastprofilen eller spårvidden.

KAPITEL III

Driftskompatibilitetskomponenter

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att driftskompatibilitetskomponenter

- a) endast släpps ut på marknaden om de medger att driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg uppnås och de uppfyller de väsentliga kraven,
- b) används inom avsett användningsområde och på avsett sätt samt installeras och underhålls korrekt.

Dessa bestämmelser utgör inte något hinder för att komponenterna släpps ut på marknaden för andra tillämpningar.

Artikel 9

Medlemsstaterna får inte, på sitt territorium och av skäl som hänförs till detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra att driftskompatibilitetskomponenter släpps ut på marknaden för användning i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv. De får i synnerhet inte kräva sådana kontroller som redan har utförts inom ramen för förfarandet för EG-försäkring om överensstämmelse eller lämplighet, närmare beskrivet i bilaga IV.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter på europeisk nivå (EGT L 255, 12.8.1998, s. 27).

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall anse att driftskompatibilitetskomponenter som är försedda med en EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet, överensstämmer med de väsentliga kraven i detta direktiv.

2. En driftskompatibilitetskomponents överensstämmelse med de väsentliga krav som gäller för den, och i förekommande fall dess lämplighet, skall fastställas i förhållande till villkoren i motsvarande TSD och relevanta europeiska specifikationer då sådana finns.

3. Hänvisningar till europeiska specifikationer skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och anges i motsvarande TSD. Om de relevanta europeiska specifikationerna i fråga offentliggörs efter det att TSD:n har antagits skall specifikationerna beaktas vid nästa översyn av TSD:n.

4. Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningar till de nationella standarder genom vilka de europeiska standarderna genomförs.

5. Under perioden före offentliggörandet av en TSD skall medlemsstaterna, om det inte finns några europeiska specifikationer och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.5, tillstålla övriga medlemsstater och kommissionen en förteckning över de tekniska standarder och specifikationer som används för att uppfylla de väsentliga kraven. Denna anmälan skall göras senast den 20 april 2002.

6. Om en europeisk specifikation ännu inte är tillgänglig när en TSD antas och om denna specifikation absolut måste följas för att driftskompatibiliteten skall garanteras, kan man i TSD:n hänvisa till den senaste tillgängliga versionen av förslaget till europeisk specifikation som måste följas eller inkorporera hela eller delar av förslaget.

Artikel 11

Om en medlemsstat eller kommissionen upptäcker att europeiska specifikationer inte uppfyller de väsentliga kraven kan specifikationerna helt eller delvis dras tillbaka från de publikationer där de är införda eller ändras genom ett beslut fattat enligt det förfarande som avses i artikel 21.2 och, när det gäller europeiska standarder, efter samråd med den kommitté som inrättas genom direktiv 98/34/EG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och regler om informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37). Direktivet ändrat genom direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

Artikel 12

1. Om en medlemsstat konstaterar att en driftskompatibilitetskomponent som är försedd med EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet och som släppts ut på marknaden och används på avsett sätt möjligen inte uppfyller de väsentliga kraven, skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa komponentens användningsområde, förbjuda dess användning eller dra tillbaka den från marknaden. Medlemsstaten skall genast underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits och ange skälen till beslutet, samt särskilt ange om avvikelser beror på

a) att de väsentliga kraven inte har uppfyllts,

b) att de europeiska specifikationerna tillämpats på ett felaktigt sätt, i den mån det görs gällande att dessa specifikationer tillämpats,

c) att de europeiska specifikationerna är otillräckliga.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt samråda med de berörda parterna. Om kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden är motiverad skall den genast underrätta den medlemsstat som har tagit initiativet och övriga medlemsstater. Om kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden inte är motiverad skall den genast underrätta den medlemsstat som har tagit initiativet och tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud om detta. Om det beslut som avses i första stycket motiverats med att de europeiska specifikationerna är otillräckliga skall det förfarande som anges i artikel 11 tillämpas.

3. Om det visar sig att en driftskompatibilitetskomponent försedd med en EG-försäkran om överensstämmelse inte uppfyller kraven om överensstämmelse, skall den behöriga medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som utfärdat försäkran samt underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. Kommissionen skall försäkra sig om att medlemsstaterna hålls informerade om förfarendets förlopp och resultat.

Artikel 13

1. Tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud skall vid utfärdandet av EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för en driftskompatibilitetskomponent tillämpa de bestämmelser som fastställs i TSD:n.

2. Bedömningen av en driftskompatibilitetskomponents överensstämmelse eller lämplighet skall göras av det anmälda organ hos vilket tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud har ansökt om bedömning.

3. Om en driftskompatibilitetskomponent omfattas av andra gemenskapsdirektiv som behandlar andra aspekter skall det framgå av EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet att komponenten också uppfyller de krav som uppställs i dessa direktiv.

4. Om varken tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud har fullgjort de skyldigheter som anges i punkterna 1–3, övergår dessa skyldigheter på var och en som släpper ut driftskompatibilitetskomponenten på marknaden. När det gäller detta direktiv åligger samma skyldighet den som monterar driftskompatibilitetskomponenter eller delar av driftskompatibilitetskomponenter av olika ursprung eller tillverkar driftskompatibilitetskomponenter för eget bruk.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 gäller följande:

- a) Om en medlemsstat konstaterar att en EG-försäkran om överensstämmelse har utfärdats på ett otillbörligt sätt, är tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud skyldig att bringa driftskompatibilitetskomponenten i överensstämmelse och se till att otillbörligheten upphör på de villkor som medlemsstaten fastställer.
- b) Om överensstämmelsen fortfarande brister, skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda driftskompatibilitetskomponentens utsläppande på marknaden eller se till att den dras tillbaka från marknaden enligt de förfaranden som anges i artikel 12.

KAPITEL IV

Delsystem

Artikel 14

1. Varje medlemsstat skall besluta om tillstånd för att ta strukturella delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och som är belägna på dess territorium eller drivs där i bruk.

För detta ändamål skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att ett delsystem kan tas i bruk endast om det har utformats, byggts och installerats på ett sådant sätt att delsystemet uppfyller de väsentliga kraven när det integreras i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. De skall särskilt kontrollera dessa delsystems kompatibilitet med det system de integreras i.

2. Det åligger varje medlemsstat att vid ibruktagandet och därefter regelbundet kontrollera att delsystemen drivs och underhålls i enlighet med de väsentliga kraven.

3. Vid modernisering eller ombyggnad skall infrastrukturförvaltaren eller järnvägsföretaget lämna in en beskrivning av projektet till den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten skall behandla ärendet och besluta, med hänsyn till den genomförandestrategi som anges i tillämplig TSD, om arbetet är så omfattande att det krävs ett nytt tillstånd för att ta delsystemet i bruk enligt detta direktiv. Detta tillstånd är nödvändigt så snart säkerhetsnivån kan påverkas av det planerade arbetet.

Artikel 15

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 19 får en medlemsstat inte, på sitt territorium och av skäl som hänför sig till detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra uppbyggnad, ibruktagande eller drift av strukturella delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och uppfyller de väsentliga kraven. En medlemsstat får i synnerhet inte kräva sådana kontroller som redan har utförts inom ramen för förfarandet för EG-kontrollförklaring, vilket beskrivs närmare i bilaga V.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall anse att de strukturella delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och som är försedda med en EG-kontrollförklaring är driftskompatibla och överensstämmer med de väsentliga kraven.

2. Driftskompatibiliteten hos ett strukturellt delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg skall med beaktande av de väsentliga kraven kontrolleras på grundval av TSD, när sådana finns.

3. Under perioden före offentliggörandet av en TSD skall medlemsstaterna till övriga medlemsstater och kommissionen överlämna en förteckning över de tekniska föreskrifter som tillämpas för att tillgodose de väsentliga kraven. Detta skall ske senast den 20 april 2002.

Artikel 17

Om det visar sig att TSD inte helt uppfyller de väsentliga kraven kan ärendet på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ föreläggas den kommitté som avses i artikel 21.

Artikel 18

1. Vid utfärdandet av en EG-kontrollförklaring skall den upphandlande enheten eller dess ombud låta det anmälda organ enligt bilaga VII som den utser för ändamålet handlägga förfarandet för EG-kontroll, vilket anges i bilaga VI.
2. Uppdraget för det anmälda organ som utsetts att utföra en EG-kontroll av ett delsystem skall börja på projektstadiet och sedan pågå under hela uppbyggnadstiden fram till överlämnandet innan delsystemet tas i bruk. I uppdraget ingår också att kontrollera det berörda delsystemets gränssnitt i förhållande till det system i vilket det skall integreras på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga i berörd TSD och i de register som föreskrivs i artikel 24.
3. Det anmälda organet skall ansvara för sammanställningen av det tekniska underlag som skall åtfölja EG-kontrollförklaringen. Detta tekniska underlag skall innehålla alla nödvändiga dokument som rör delsystemets egenskaper och, i förekommande fall, alla intyg om driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse. Det skall också innehålla närmare uppgifter om villkor och begränsningar för användning, föreskrifter om underhåll, kontinuerlig eller periodisk övervakning, inställningar och underhåll.

Artikel 19

1. Om en medlemsstat konstaterar att ett strukturellt delsystem, för vilket en EG-kontrollförklaring åtföljt av det tekniska underlaget har utfärdats, inte till fullo uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och i synnerhet i fråga om de väsentliga kraven, får den begära att kompletterande kontroller genomförs.
2. En medlemsstat som gör en sådan begäran skall omedelbart informera kommissionen om de kompletterande kontroller som har begärts och redovisa skälen för dem. Kommissionen skall utan dröjsmål inleda det förfarande som avses i artikel 21.2.

KAPITEL V

Anmälda organ

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om vilka organ som har fått i uppgift att genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse och lämplighet enligt artikel 13 och kontrollförfarandet enligt artikel 18 samt ange varje organs kompetensområde, och de identifikationsnummer som de har erhållit av kommissionen. Den skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en förteckning över dessa organ med identifikationsnummer och kompetensområde samt tillse att förteckningen uppdateras.

2. Medlemsstaterna skall vid bedömningen av de organ som skall anmälas tillämpa de kriterier som anges i bilaga VII. Organ som uppfyller bedömningskriterier som anges i relevanta europeiska standarder skall anses uppfylla kriterierna i bilaga VII.

3. En medlemsstat skall upphäva godkännandet av ett organ om det inte längre uppfyller de kriterier som anges i bilaga VII. Medlemsstaten skall omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att ett organ som anmälts av en annan medlemsstat inte uppfyller de relevanta kriterierna skall frågan hänskjutas till den i artikel 21 angivna kommittén, som skall avge ett yttrande inom tre månader. Mot bakgrund av kommitténs yttrande skall kommissionen informera den berörda medlemsstaten om vilka ändringar som är nödvändiga för att det anmälda organet skall kunna behålla den ställning som det tilldelats.

5. I förekommande fall skall de anmälda organen samordnas i enlighet med artiklarna 21 och 22.

KAPITEL VI

Kommitté och arbetsprogram

Artikel 21

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas i enlighet med artikel 21 i direktiv 96/48/EG (nedan kallad kommittén).

2. Vid hänvisning till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 22

Kommittén får från och med den dag då detta direktiv träder i kraft behandla alla frågor som rör driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg, inbegripet frågor som hänger samman med driftskompatibiliteten mellan det transeuropeiska järnvägssystemet och system i tredje land.

Artikel 23

1. Prioriteringsordningen för antagande av TSD är följande, utan att detta påverkar ordningen för fastställande av uppdrag enligt artikel 6.1:

a) Den första TSD-gruppen avser kontrollstyrning och signalering, telematikapplikationer för godstrafik, drift och trafikledning (inbegripet personalens kvalifikationer för den gränsöverskridande trafiken i enlighet med kriterierna i bilagorna II och III), godsvagnar, bullerstörningar som hänger samman med den rullande materielen och infrastrukturen.

När det gäller den rullande materielen skall den som är avsedd för internationellt bruk utvecklas i första hand.

b) Följande aspekter skall dessutom behandlas beroende på de resurser som kommissionen och det gemensamma representativa organet förfogar över: telematikapplikationer för persontrafik, underhåll med särskild uppmärksamhet på säkerheten, passagerarvagnar, lok och motorvagnståg, infrastruktur, energi, luftföreningar.

När det gäller den rullande materielen skall den som är avsedd för internationellt bruk utvecklas i första hand.

c) På begäran av kommissionen, en medlemsstat eller det gemensamma representativa organet får kommittén i enlighet med förfarandet i artikel 21.2 besluta att utarbeta en TSD för ett kompletterande område utan att detta påverkar ovan nämnda prioriteringsordning, förutsatt att denna TSD gäller ett delsystem enligt bilaga II.

2. Kommittén skall enligt förfarandet i artikel 21.2 upprätta ett arbetsprogram som tar hänsyn till den prioriteringsordning som anges ovan i punkt 1 och övriga uppgifter som tilldelas den genom detta direktiv.

De TSD som ingår i den första gruppen enligt 1 a skall utarbetas senast den 20 april 2004.

3. Arbetsprogrammet skall bland annat innehålla följande steg:

a) Det gemensamma representativa organet utses.

b) En plan utarbetas för det konventionella järnvägssystemet med utgångspunkt i ett förslag från det gemensamma representativa organet och grundad på en förteckning över delsystemen (bilaga II), vilken gör det möjligt att garantera enhetlighet mellan olika TSD. Planen skall bland annat innehålla systemets grundläggande delar och deras gränssnitt. Den skall tjäna som referens för avgränsningen av respektive TSD:s tillämpningsområde.

c) En mall för utarbetande av TSD antas.

d) En metod för kostnadsnyttoanalys av de lösningar som anges i TSD fastställs.

e) De uppdrag som kommer att behövas för utarbetandet TSD fastställs.

f) Grundparametrar för varje TSD fastställs.

g) Förslagen till standardiseringsprogram godkänns.

h) Övergångsperioden mellan tidpunkten för direktivets ikraftträdande och offentliggörandet av TSD administreras, samt det referenssystem som avses i artikel 25 antas.

KAPITEL VII

Register över infrastruktur och rullande materiel*Artikel 24*

1. Medlemsstaterna skall se till att register över infrastrukturerna och rullande materiel offentliggörs och uppdateras varje år. Detta register skall, för varje delsystem eller del av delsystem som berörs, innehålla uppgifter om de viktigaste egenskaperna (till exempel grundparametrarna) och deras överensstämmelse med de egenskaper som föreskrivs i gällande TSD. I varje TSD skall därför noggrant anges vilka uppgifter som skall föras in i registren över infrastrukturerna och den rullande materielen.

2. En kopia av dessa register skall överlämnas till de berörda medlemsstaterna och till det gemensamma representativa organet samt göras tillgängligt för allmänheten.

KAPITEL VIII

Övergångsbestämmelser*Artikel 25*

1. På grundval av uppgifter som lämnas av medlemsstaterna enligt artiklarna 10.5 och 16.3 samt branschens tekniska dokument och relevanta internationella avtal skall det gemensamma representativa organet utarbeta ett utkast till referenssystem med de tekniska föreskrifter som ligger till grund för den nuvarande graden av driftkompatibilitet inom det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. Kommittén skall granska utkastet och besluta om detta kan utgöra ett referenssystem i avvaktan på att TSD antas.

2. Sedan ovan nämnda referenssystem antagits skall medlemsstaterna informera kommittén om de har för avsikt att anta nationella bestämmelser eller utveckla sådan projekt inom sitt territorium som avviker från referenssystemet.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 26

Beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och som rör bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse eller lämplighet, kontroll av delsystem i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg samt beslut som fattas i enlighet med artiklarna 11, 12, 17 och 19 skall motiveras noggrant. Besluten skall snarast delges den berörda parten med angivande av vilka möjligheter till överklagande som finns enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning och vilka tidsfrister som gäller för dessa överklaganden.

Artikel 27

Medlemsstaterna skall senast den 20 april 2003 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, med undantag för de bestämmelser som är specifika för varje TSD och som skall genomföras enligt de regler som gäller för varje TSD. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 28

Kommissionen skall vartannat år och första gången den 20 april 2005 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts beträffande driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. Denna rapport skall även innehålla en analys av de fall som avses i artikel 7.

Det gemensamma representativa organet skall utarbeta och regelbundet uppdatera ett hjälpmedel som, på en medlemsstats eller kommissionens begäran, kan ge konkret information om nivån beträffande driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. Detta hjälpmedel skall använda uppgifterna i de register som avses i artikel 24.

Artikel 29

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 30

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

A. LINDH

Ordförande

BILAGA I

DET TRANSEUROPEISKA JÄRNVÄGSSYSTEMET FÖR KONVENTIONELLA TÅG

1. INFRASTRUKTURER

Infrastrukturerna för det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg är de som ingår i det transeuropeiska transportnät som anges i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet⁽¹⁾ eller i senare ändringar av beslutet föranledda av den revidering som avses i artikel 21 i beslutet.

Vad detta direktiv beträffar delas nätet upp i följande kategorier:

- Linjer avsedda för persontrafik.
- Linjer avsedda för blandad trafik (person- och godstrafik).
- Linjer särskilt anlagda eller ombyggda för godstrafik.
- Knutpunkter för persontrafik.
- Knutpunkter för godstrafik, inkl. intermodala terminaler.
- Anslutningsspår mellan de uppräknade delarna.

Infrastrukturerna omfattar systemen för trafikledning, lokalisering och navigering; tekniska installationer för databehandling och telekommunikation för långväga persontransport och för godstransport på detta nät för att garantera säker och samstämd drift av nätet och effektiv trafikledning.

2. RULLANDE MATERIEL

Rullande materiel omfattar all materiel som trafikerar hela eller delar av det transeuropeiska järnvägsnätet för konventionella tåg, bland annat

- motorvagnståg med el- eller förbränningsmotordrift,
- lok med el- eller förbränningsmotordrift,
- personvagnar,
- godsvagnar, inbegripet rullande materiel konstruerat för transport av lastbilar.

Var och en av kategorierna ovan skall delas upp i

- rullande materiel för internationell användning,
- rullande materiel för nationell användning.

med vederbörligt beaktande av materielens lokala eller regionala användning eller långdistansanvändning.

3. KOMPATIBILITET HOS DET TRANSEUROPEISKA JÄRNVÄGSNÄTET FÖR KONVENTIONELLA TÅG

För att järnvägstransporterna i Europa skall kunna hålla hög kvalitet krävs bland annat en utomordentligt god kompatibilitet mellan infrastrukturen (i vid mening, dvs. inbegripet delsystemens fasta installationer) och den rullande materielen (inbegripet komponenter ombord i delsystemen). Prestanda, säkerhet, tjänstens kvalitet och kostnaderna är beroende av denna kompatibilitet.

⁽¹⁾ EGT L 228, 9.9.1996, s. 1.

BILAGA II

DELSYSTEM

1. FÖRTECKNING ÖVER DELSYSTEMEN

Vad detta direktiv beträffar indelas det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg i delsystem, som motsvarar antingen

- a) strukturellt definierade områden som
 - infrastrukturer,
 - energi,
 - kontrollstyrning och signalering,
 - drift och trafikledning,
 - rullande materiel, eller
- b) funktionellt definierade områden som
 - underhåll,
 - telematikapplikationer avsedda för person- och godstrafik.

2. BESKRIVNING AV DELSYSTEMEN

För varje delsystem eller del av ett delsystem skall det gemensamma representativa organet vid utarbetandet av motsvarande TSD-förslag lägga fram ett förslag till förteckning över de delar och aspekter som har anknytning till driftskompatibiliteten.

Utan att detta är att uppfatta som att vissa aspekter eller driftskompatibilitetskomponenter anges i förväg, eller att delsystemen skall anpassas till TSD i någon viss ordning, skall delsystemen bland annat inbegripa följande:

2.1 Infrastruktur

Spår, växlar och kryss, konstbyggnader (broar, tunnlar m.m.), infrastruktur vid stationer (plattformar och lastkajer, tillfartsanordningar inbegripet för rörelsehindrades behov m.m.) samt säkerhets- och skyddsutrustning.

2.2 Energi

Strömförsörjningssystem, luftledningar och strömavtagarsystem.

2.3 Kontrollstyrning och signalering

All utrustning som är nödvändig för att säkerställa säkerhet, styrning och kontroll för trafiken med de tåg som med tillstånd trafikerar nätet.

2.4 Drift och trafikledning

Förfaranden och utrustning som krävs för en sammanhängande drift av de olika strukturella delsystemen, både under normala förhållanden och vid nöddrift, inbegripet framförande av tåg, trafikplanering och trafikledning.

Samtliga yrkeskvalifikationer som krävs för att kunna utföra gränsöverskridande arbete.

2.5 Telematikapplikationer

I överensstämmelse med bilaga I består detta delsystem av följande två delar:

- a) Applikationer som ingår i servicen till passagerarna, bland annat information till resande före och under resan, biljettbokningssystem, betalningssystem, bagagehantering, anslutningssamordning mellan tåg och med andra transportsätt.
- b) Applikationer för godstrafiken, bland annat informationssystem (övervakning i realtid av gods och tåg), ranger- och tilldelningssystem, reserverings- betalnings- och faktureringsystem, anslutningssamordning med andra transportsätt, utfärdande av elektroniska följedokument.

2.6 Rullande materiel

Strukturen, styr- och kontrollsystem för all tågutrustning, drivsystem och energiomvandlingssystem, bromssystem, koppel, hjul (boggier, axlar) och hjulupphängning, dörrar, gränssnitt mellan människa och maskin (förare, tågpersonal, passagerare inbegripet för rörelsehindrades behov), aktiva eller passiva säkerhetsanordningar, anordningar som krävs för passagerarnas och tågpersonalens hälsa.

2.7 Underhåll

Förfaranden, utrustning, installationer för underhållslogistik, resurser som medger utförande av obligatoriska reparationer och förebyggande underhåll som krävs för att säkerställa driftskompatibiliteten i järnvägssystemet och garantera nödvändiga prestanda.

BILAGA III

VÄSENTLIGA KRAV

1. ALLMÄNNA KRAV

1.1 **Säkerhet**

- 1.1.1 Utformning, uppförande eller tillverkning samt underhåll och övervakning av säkerhetskritiska komponenter och särskilt av komponenter som är av betydelse för tågtrafiken skall ske på ett sätt som garanterar en säkerhetsnivå motsvarande de mål som ställts upp för nätet, också i vissa angivna nöddriftssituationer.
- 1.1.2 Parametrar som avser kontaktytan hjul-räls skall följa de kriterier för körstabilitet som är nödvändiga för att garantera säker trafik vid högsta tillåtna hastighet.
- 1.1.3 De komponenter som används skall under hela sin livslängd kunna motstå angivna, normala eller exceptionella påkänningar. Genom lämpliga åtgärder skall de säkerhetsmässiga konsekvenserna av oförutsedda fel i komponenterna begränsas.
- 1.1.4 Fasta installationer och rullande materiel skall utformas och material för dessa väljas på ett sådant sätt att uppkomst, spridning och följderna av eld och rök begränsas i händelse av brand.
- 1.1.5 Anordningar som är avsedda att hanteras av användarna skall vara så utformade att de är ofarliga att använda och inte medför någon hälso- eller säkerhetsrisk för användarna vid en förutsägbar användning i strid med anvisningarna.

1.2 **Tillförlitlighet och tillgänglighet**

Övervakning och underhåll av fasta eller rörliga delar som ingår i tågtrafiken skall organiseras och utföras på ett sådant sätt och i sådan omfattning att komponenternas funktionsduglighet bibehålls under angivna förhållanden.

1.3 **Hälsa**

- 1.3.1 Material som vid normal användning kan komma att innebära en hälsofara för personer som utsätts för dem får inte användas i tågen eller i järnvägsinfrastrukturerna.
- 1.3.2 Materialen skall väljas, iordningställas och användas på så sätt att utsläpp av rök eller skadliga och farliga gaser begränsas, särskilt i händelse av brand.

1.4 **Miljöskydd**

- 1.4.1 Den miljöpåverkan som anläggning och drift av det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg medför skall bedömas och beaktas vid utformningen av detta system i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser.
- 1.4.2 De material som används i tågen och i infrastrukturen får inte medföra utsläpp av rök eller gaser som är skadliga och farliga för miljön, särskilt i händelse av brand.
- 1.4.3 Rullande materiel och energiförsörjningssystem skall utformas och byggas på så sätt att de är elektromagnetiskt kompatibla med installationer, anläggningar och utrustning samt allmänna och privata nät med vilka det föreligger risk för interferens.
- 1.4.4 Det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg skall drivas under iakttagande av föreskrivna gränsvärden för buller.

- 1.4.5 Det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg får inte ge upphov till markvibrationer som är oacceptabla för verksamhet och omgivning som ligger nära infrastrukturen och som är normalt underhållna.

1.5 Teknisk kompatibilitet

Infrastrukturens och de fasta installationernas tekniska egenskaper skall vara kompatibla inbördes och med de tekniska egenskaperna hos tåg som skall trafikera det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.

När det på vissa delar av nätet visar sig svårt att ta hänsyn till dessa egenskaper kan tillfälliga lösningar som garanterar framtida kompatibilitet utnyttjas.

2. SÄRSKILDA KRAV FÖR VARJE DELSYSTEM

2.1 Infrastrukturer

2.1.1 Säkerhet

Anpassade åtgärder skall vidtas för att hindra oönskat tillträde till eller intrång i installationerna.

Åtgärder skall vidtas för att begränsa den olycksrisk människor utsätts för, särskilt när tåg passerar stationer i hög hastighet.

Infrastruktur till vilken allmänheten har tillträde skall utformas och byggas på ett sådant sätt att säkerhetsriskerna för människor begränsas (stabilitet, brand, tillträde, evakuering, plattformar osv.).

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i långa tunnlar.

2.2 Energi

2.2.1 Säkerhet

Driften av energiförsörjningssystemen får varken inverka på säkerheten för tåg eller människor (användare, driftspersonal, personer som bor nära järnvägen och tredje man).

2.2.2 Miljöskydd

Driften av försörjningssystemen för elenergi eller bränsle får inte ge skador på miljön utöver angivna gränsvärden.

2.2.3 Teknisk kompatibilitet

Försörjningssystemen för elenergi eller bränsle skall

- möjliggöra för tågen att uppnå angivna prestanda,
- beträffande elenergi, vara kompatibla med de strömavtagare som är installerade på tågen.

2.3 **Kontrollstyrning och signalering**

2.3.1 Säkerhet

Anläggningar och åtgärder för kontrollstyrning och signalering skall möjliggöra tågtrafik med en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som fastställts för nätet. Systemen för kontrollstyrning och signalering skall medge fortsatt säker trafik för tåg med tillstånd att rulla under särskilda försämrade omständigheter.

2.3.2 Teknisk kompatibilitet

Ny infrastruktur och ny rullande materiel som tillverkas eller utvecklas efter det att kompatibla system för kontrollstyrning och signalering införts, skall anpassas så att de kan användas med dessa system.

Utrustning för kontrollstyrning och signalering som installeras i tågförarhytterna skall möjliggöra normal drift under angivna förhållanden i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.

2.4 **Rullande materiel**

2.4.1 Säkerhet

Rullande materiel och förbindelserna mellan vagnar skall utformas så att passagerarutrymmen och förarhytt skyddas i händelse av kollision eller urspårning.

Den elektriska utrustningen får inte försämma driftsäkerheten för kontrollstyrnings- och signalanläggningarna.

Bromsteknik och bromskrafter skall vara förenliga med spårens, konstbyggnadernas och signalsystemens konstruktion.

För att människors säkerhet inte skall äventyras skall åtgärder vidtas för att begränsa åtkomligheten till spänningsförande komponenter.

Det skall finnas anordningar som gör det möjligt för passagerare att i händelse av fara göra lokföraren uppmärksam på situationen och för tågpersonalen att sätta sig i förbindelse med denne.

Dörrarna skall vara försedda med lås- och öppningssystem som garanterar passagerarnas säkerhet.

Det skall finnas tydligt markerade nödutgångar.

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i långa tunnlar.

Tågen skall vara utrustade med ett tillräckligt kraftfullt och oberoende nödbelysningsystem.

Tågen skall vara utrustade med en högtalaranläggning som möjliggör för tågpersonal och personal i kontrollcentraler utanför tåget att överföra meddelanden till de resande.

2.4.2 Tillförlitlighet och tillgänglighet

Den grundläggande utrustningen för hjul, drivsystem, bromsar och kontrollstyrning skall vara utformad på så sätt att tågets färd kan fortsätta i angivna nöddriftssituationer utan allvarliga konsekvenser för den utrustning som fortfarande fungerar.

2.4.3 Teknisk kompatibilitet

Den elektriska utrustningen skall vara kompatibel med installationerna för kontrollstyrning och signalering.

Vid elektrisk drivning skall strömvtagarnas egenskaper möjliggöra tågtrafik med strömförsörjningssystemen vid det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg.

Den rullande materielen skall ha sådana egenskaper att den är i stånd att trafikera de linjer som den planeras trafikera.

2.5 Underhåll

2.5.1 Hälsa och säkerhet

De tekniska installationer och metoder som används vid anläggningarna skall garantera säker drift av det berörda delsystemet och får inte utgöra någon risk för människors hälsa och säkerhet.

2.5.2 Miljöskydd

Tekniska installationer och metoder som används vid underhållsanläggningar får inte överskrida tillåtna miljögränsvärden.

2.5.3 Teknisk kompatibilitet

Underhållsanläggningar för konventionell rullande materiel skall kunna användas för säkerhets-, hygien- och komfortarbeten för all sådan materiel för vilken anläggningen är avsedd.

2.6 Drift och trafikledning

2.6.1 Säkerhet

Enhetliga regler för drift av nätet samt för lokförarnas och tåg- och kontrollcentralspersonalens kvalifikationer skall garantera säker drift under beaktande av de olika kraven vid internationellt och inhemskt arbete.

Underhållsåtgärder, underhållsfrekvens, utbildning och kvalifikationer för personal vid underhållsanläggningar och kontrollcentraler samt de kvalitetssäkringssystem som inrättats vid dessa anläggningar av de berörda operatörerna skall garantera en hög säkerhetsnivå.

2.6.2 Tillförlitlighet och tillgänglighet

Underhållsåtgärder, underhållsfrekvens, utbildning och kvalifikationer för personal vid underhållsanläggningar och kontrollcentraler samt de kvalitetssäkringssystem som inrättats vid dessa anläggningar av de berörda operatörerna skall garantera en hög tillförlitlighet i och tillgänglighet till systemet.

2.6.3 Teknisk kompatibilitet

Enhetliga regler för drift av nätet samt för lokförarnas och tåg- och driftledningspersonalens kvalifikationer skall garantera effektiv drift av det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg under beaktande av de olika kraven vid internationellt och inhemskt arbete.

2.7 **Telematikapplikationer för person- och godstrafik**

2.7.1 Teknisk kompatibilitet

De väsentliga kraven för telematikapplikationer avsedda att garantera resande och godskunder en lägsta service-nivå gäller i första hand den tekniska kompatibiliteten.

När det gäller dessa applikationer måste följande uppnås:

- Databaser, programvara och dataöverföringsprotokoll skall utarbetas för största möjliga datautbyte mellan de olika applikationerna och mellan operatörerna, men utbytet skall inte omfatta konfidentiella handelsdata.
- Användarna måste enkelt kunna få tillgång till information.

2.7.2 Tillförlitlighet och tillgänglighet

Användning, handhavande, uppdatering och underhåll av databaserna, programvaran och dataöverföringsprotokollen skall ske för högsta möjliga effektivitet och kvalitet.

2.7.3 Hälsa

Gränssnitten mellan systemen och användarna skall följa minimireglerna för ergonomi och hälsoskydd.

2.7.4 Säkerhet

Integritet och tillförlitlighet skall ligga på en tillräckligt hög nivå när det gäller lagring eller överföring av information som har samband med säkerheten.

BILAGA IV

DRIFTSKOMPATIBILITETSKOMPONENTERS ÖVERENSSTÄMMELSE OCH LÄMPLIGHET**1. DRIFTSKOMPATIBILITETSKOMPONENTER**

EG-försäkran är tillämplig på de i artikel 3 angivna driftskompatibilitetskomponenter som är av betydelse för det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. Dessa driftskompatibilitetskomponenter kan vara följande:

1.1 Komponenter med flera användningsområden

Dessa komponenter är inte specifika för järnvägssystemet och kan i befintligt skick användas också på andra områden.

1.2 Komponenter med flera användningsområden och särskilda egenskaper

Dessa komponenter är inte i sig specifika för järnvägssystemet, men de måste uppvisa specifika prestanda om de skall användas på järnvägsområdet.

1.3 Särskilda komponenter

Dessa komponenter är avsedda för användning i järnvägssystem.

2. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

EG-försäkran avser

- ett eller flera anmälda organs bedömning av om en driftskompatibilitetskomponent i sig överensstämmer med de tekniska specifikationerna, eller
- ett eller flera anmälda organs bedömning eller värdering av en driftskompatibilitetskomponents lämplighet för avsedd användning i järnvägssammanhang, särskilt när det handlar om gränssnitt, med utgångspunkt i de tekniska specifikationer, bland annat av driftsrelaterade sådana, som skall kontrolleras.

För de bedömningsförfaranden som de anmälda organen tillämpar på konstruktions- och tillverkningsstadiet skall de moduler som anges i beslut 93/465/EEG användas i enlighet med de regler som anges i TSD.

3. EG-FÖRSÄKRANS INNEHÅLL

EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet och åtföljande dokument skall vara daterade och undertecknade.

Försäkran skall avfattas på samma språk som instruktionsboken och innehålla följande uppgifter:

- Hänvisningar till direktivet.
- Tillverkarens eller dennes i gemenskapen etablerade ombuds namn och adress. (Firmanamn och fullständig adress skall uppges. Om det är fråga om ett ombud skall tillverkarens eller konstruktörens firmanamn också uppges.)
- Beskrivning av driftskompatibilitetskomponenten (märke, typ osv.).

-
- Uppgift om vilket förfarande som tillämpats för försäkran om överensstämmelse eller lämplighet (artikel 13).
 - Alla relevanta beskrivningar av driftskompatibilitetskomponenten, särskilt beträffande komponentens användningsbetingelser.
 - Namn och adress för de anmälda organ som medverkat i förfarandet för överensstämmelse eller lämplighet, provningsintygets datum och, i förekommande fall, giltighetstid och giltighetsvillkor.
 - I förekommande fall, hänvisning till de europeiska specifikationerna.
 - Uppgifter om den som av tillverkaren eller dennes i gemenskapen etablerade ombud bemyndigats att sluta avtal med bindande verkan.
-

BILAGA V

KONTROLLFÖRKLARINGAR OM DELSYSTEM

EG-kontrollförklaringen och åtföljande dokument skall vara daterade och undertecknade.

Förklaringen skall avfattas på samma språk som det tekniska underlaget och innehålla följande uppgifter:

- Hänvisningar till direktivet.
 - Den upphandlande enhetens eller dennas i gemenskapen etablerade ombuds namn och adress. (Firmanamn och fullständig adress skall uppges. Om det är fråga om ett ombud skall den upphandlande enhetens firmanamn också uppges.)
 - Kortfattad beskrivning av delsystemet.
 - Namn och adress för det anmälda organ som utfört det EG-kontrollförfarande som avses i artikel 18.
 - Hänvisningar till dokumenten i det tekniska underlaget.
 - Alla relevanta, tillfälliga eller slutliga bestämmelser som delsystemet skall uppfylla, särskilt sådana som gäller eventuella begränsningar av eller villkor för driften.
 - Om EG-förklaringen är tillfällig skall giltighetstid anges.
 - Uppgifter om undertecknaren.
-

BILAGA VI

KONTROLLFÖRFARANDE FÖR DELSYSTEM

1. INLEDNING

EG-kontroll är det förfarande genom vilket ett anmält organ på anmodan av en upphandlande enhet eller dess ombud i gemenskapen kontrollerar och intygar att ett delsystem

- överensstämmer med direktivets bestämmelser,
- överensstämmer med andra regler som skall tillämpas i överensstämmelse med fördraget, och att det kan tas i drift.

2. ETAPPER I FÖRFARANDET

Kontrollen av ett delsystem innehåller följande etapper:

- Den allmänna utformningen.
- Delsystemets uppbyggnad, särskilt ingenjörsarbetet, montering av komponenterna och avstämning av hela delsystemet.
- Provning av det färdiga delsystemet.

3. INTYG

Det anmälda organ som ansvarar för EG-kontrollen skall utfärda ett intyg om överensstämmelse för den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud, som därefter skall utfärda den EG-kontrollförklaring som är avsedd för tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där delsystemet inrättats eller är i drift.

4. TEKNISKT UNDERLAG

Det tekniska underlag som åtföljer kontrollförklaringen skall innehålla

- för infrastrukturen: ritningar över anläggningarna, besiktnings- eller mottagningsprotokoll för mark- och armeringsarbeten, provnings- och kontrollrapporter om betongarbeten,
- för övriga delsystem: allmänna ritningar och detaljritningar som överensstämmer med utförandet, elektriska och hydrauliska diagram, styrkretsdiagram, beskrivningar av datasystem och automatiska system, drifts- och underhållsinstruktioner osv.,
- en förteckning över driftskompatibilitetskomponenter som avses i artikel 3 och som ingår i delsystemet,
- kopior av de EG-försäkringar om överensstämmelse eller lämplighet som skall vara utfärdade för komponenterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 13 i direktivet, vid behov åtföljda av tillhörande beräkningar och av en kopia av de provnings- och undersökningsprotokoll som upprättats av de anmälda organen på grundval av gemensamma tekniska specifikationer,
- intyg från det anmälda organ som ansvarar för EG-kontrollen om att projektet överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv med tillhörande beräkningar attesterat av det anmälda organet; intyget skall innehålla eventuella förbehåll som givits under arbetets utförande och inte dragits tillbaka samt åtföljas av inspektions- och kontrollrapporter som det anmälda organet enligt punkterna 5.3 och 5.4 nedan utarbetat inom ramen för sitt uppdrag.

5. ÖVERVAKNING

- 5.1 Syftet med EG-övervakningen är att säkerställa att de skyldigheter som följer av det tekniska underlaget fullgörs under uppbyggnaden av delsystemet.

- 5.2 Det anmälda organ som ansvarar för att kontrollera utförandet skall ha permanent tillträde till byggplatser, tillverkningsanläggningar, lagerutrymmen, prefabriceringsanläggningar, provningsanläggningar och generellt till alla de platser som organet anser sig behöva ha tillgång till för att utföra sitt uppdrag. Den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud skall till det anmälda organet överlämna eller låta överlämna alla dokument som organet kan ha nytta av för detta ändamål, bl.a. arbetsplaner och teknisk dokumentation för delsystemet.
- 5.3 Det anmälda organ som ansvarar för övervakningen av utförandet skall regelbundet kontrollera att bestämmelserna i direktivet följs. Det skall vid dessa tillfällen överlämna en kontrollrapport till de parter som ansvarar för utförandet. Organet kan kräva att få närvara vid vissa moment i arbetet.
- 5.4 Det anmälda organet får också avlägga oanmälda besök på byggarbetsplatsen eller i tillverkningsanläggningarna. Vid dessa besök får det anmälda organet göra fullständiga eller partiella kontroller. Organet skall överlämna en inspektionsrapport och i förekommande fall en kontrollrapport till de parter som ansvarar för utförandet.

6. DEPONERING

Hela det tekniska underlag som avses i punkt 4 skall deponeras hos den upphandlande enheten eller dennes i gemenskapen etablerade ombud och utgöra stöd för det intyg om överensstämmelse som utfärdas av det anmälda organ som ansvarar för kontrollen av det driftklara delsystemet. Det tekniska underlaget skall bifogas den EG-kontrollförklaring som den upphandlande enheten skall överlämna till tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

Den upphandlande enheten skall behålla en kopia av underlaget under delsystemets hela livslängd. Underlaget skall överlämnas till de medlemsstater som begär detta.

7. OFFENTLIGGÖRANDE

Varje anmält organ skall regelbundet offentliggöra relevant information om

- inkomna ansökningar om EG-kontroll,
- utfärdade intyg om överensstämmelse,
- de fall då intyg om överensstämmelse inte utfärdats.

8. SPRÅK

Underlag och korrespondens om EG-kontrollförfaranden skall vara avfattade på ett av de officiella språken i den medlemsstat där den upphandlande enheten eller dennes ombud i gemenskapen är etablerad, eller på ett språk som denna godkänner.

BILAGA VII

MINIMIKRITERIER SOM MEDLEMSSTATERNA SKALL BEAKTA NÄR DE ANMÄLER ORGAN

1. Organet, dess chef och den personal som skall utföra kontrollarbetet får varken, direkt eller som ombud, medverka i utformning, tillverkning, byggnad, marknadsföring eller underhåll av driftskompatibilitetskomponenter eller delsystem eller medverka i driften. Detta utesluter dock inte utbyte av teknisk information mellan tillverkaren eller byggarbetaren och det anmälda organet.
2. Organet och den personal som ansvarar för inspektionen skall utföra sitt kontrollarbete med största möjliga yrkesintegritet och tekniska kompetens och stå fria från alla påtryckningar och incitament, bland annat av ekonomisk art, som skulle kunna påverka bedömningen eller inspektionsresultaten, särskilt från personer eller grupper av personer som berörs av kontrollresultaten.
3. Organet skall förfoga över den personal och de medel som behövs för att det på ett adekvat sätt skall kunna uppfylla de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med kontrollerna; det skall också ha tillgång till det material som krävs för extraordinära kontroller.
4. Den personal som ansvarar för kontrollerna skall ha
 - god teknisk yrkesutbildning,
 - tillräckliga kunskaper om föreskrifterna för de kontroller som den utför och tillräcklig erfarenhet av sådana kontroller,
 - erforderlig förmåga att utforma de intyg, protokoll och rapporter som utgör dokumentationen för de utförda kontrollerna.
5. Kontrollpersonalens oberoende måste garanteras. Den anställdes ersättning får inte vara knuten till antalet genomförda kontroller eller till kontrollresultaten.
6. Organet skall teckna en ansvarsförsäkring om inte detta ansvar enligt nationell rätt täcks av staten eller kontrollerna utförs direkt av medlemsstaten.
7. Organets personal har tystnadsplikt beträffande allt som den får kännedom om under utövandet av sina funktioner (förutom gentemot de behöriga administrativa myndigheterna i den stat i vilken den utövar sin verksamhet) i samband med detta direktiv eller nationell lagstiftning för direktivets tillämpning.

BILAGA VIII

ALLMÄNNA REGLER FÖR DET GEMENSAMMA REPRESENTATIVA ORGANET

1. Det gemensamma representativa organet skall i enlighet med de allmänna gemenskapsförfarandena för standardisering verka på ett öppet sätt som medger insyn, grundat på samförstånd och oberoende av enskilda intressen. Därför måste aktörer som tillhör någon av de tre grupper som det gemensamma representativa organet företräder (infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag och industrin) få tillfälle att yttra sig under utarbetandet av TSD, i enlighet med det gemensamma representativa organets interna bestämmelser och innan det utfärdar det slutgiltiga TSD-förslaget.
 2. Om det gemensamma representativa organet inte besitter den kompetens som behövs vid utarbetandet av en viss TSD skall den omedelbart underrätta kommissionen.
 3. Det gemensamma representativa organet skall inrätta de arbetsgrupper den anser behövs för utarbetandet av TSD. Arbetsgrupperna skall ha en flexibel och lämplig organisation. Antalet experter skall därför vara begränsat. Sammansättningen skall utgöra en avvägning mellan företrädare för å ena sidan infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag och å den andra industrin. Sammansättningen skall också på ett lämpligt sätt avspegla nationaliteterna. Experter från länder utanför gemenskapen får delta som observatörer i arbetsgrupperna.
 4. Svårigheter som uppstår i samband med detta direktiv och som inte kan lösas i det gemensamma representativa organets arbetsgrupper skall utan dröjsmål meddelas kommissionen.
 5. Kommissionen och den kommitté som avses i artikel 21 skall ha tillgång till de arbetsdokument de behöver för att följa det gemensamma representativa organets arbete.
 6. Det gemensamma representativa organet skall vidta de åtgärder som krävs för att bevara konfidentialiteten beträffande viktig information som kommer till dess kännedom under organets verksamhet.
 7. Det gemensamma representativa organet skall vidta de åtgärder som behövs för att informera medlemmarna och de experter som deltar i arbetsgrupperna om resultaten av arbetet i den kommitté som avses i artikel 21 samt kommitténs och kommissionens rekommendationer.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/17/EG

av den 19 mars 2001

om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, ⁽⁴⁾ kompletterat genom direktiv 92/49/EEG, ⁽⁵⁾ och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse, ⁽⁶⁾ kompletterat genom direktiv 92/96/EEG, ⁽⁷⁾ föreskriver att tillsynsmyndighe-

ten i hemlandet skall utfärda en enda auktorisation för försäkringsföretaget. Den enda auktorisationen tillåter försäkringsföretaget att driva verksamhet inom gemenskapen genom etablering eller fritt tillhandahållande av tjänster utan ytterligare auktorisation från värdlandet och under tillsyn av enbart hemlandets tillsynsmyndigheter.

(2) De försäkringsdirektiv som föreskriver en enda auktorisation som är giltig för försäkringsföretag inom hela gemenskapen innehåller inte bestämmelser om samordning vid likvidationsförfaranden. Försäkringsföretag samt andra finansiella institut undantas uttryckligen från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽⁸⁾. För att den inre marknaden skall fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd är det av intresse att samordnade bestämmelser om likvidationsförfaranden för försäkringsföretag införs på gemenskapsnivå.

(3) Samordnade bestämmelser bör också införas för att säkerställa full effekt inom hela gemenskapen av de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande. De rekonstruktionsåtgärder som omfattas av detta direktiv är sådana som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av andra parter än själva försäkringsföretaget. De åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och i artikel 24 i direktiv 79/267/EEG bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen av rekonstruktionsåtgärder.

(4) Detta direktivs tillämpningsområde omfattar hela gemenskapen och därmed försäkringsföretag enligt definitionen i direktiven 73/239/EEG och 79/267/EEG som har sitt huvudkontor i gemenskapen, filialer i gemenskapen till försäkringsföretag som har sitt huvudkontor i tredje land och borgenärer bosatta i gemenskapen. Detta direktiv bör inte reglera rekonstruktionsåtgärdernas och likvidationsförfarandenas verkningar gentemot tredje land.

⁽¹⁾ EGT C 71, 19.3.1987, s. 5 och EGT C 253, 6.10.1989, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 319, 30.11.1987, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 mars 1989 (EGT C 96, 17.4.1989, s. 99), bekräftat den 27 oktober 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 oktober 2000 (EGT C 344, 1.12.2000, s. 23) och Europaparlamentets beslut av den 15 februari 2001.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽⁸⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (5) Detta direktiv bör avse likvidationsförfaranden, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller ej, eller om det är frivilligt eller obligatoriskt. Det bör tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning i enlighet med artikel 9 vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Likvidationsförfaranden som inte baseras på insolvens men som för försäkringsfordringar inbegriper en prioritetsordning i enlighet med artikel 10 bör också omfattas av detta direktiv. Fordringar på försäkringsföretaget som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Fordringar som övertagits på detta sätt bör åtnjuta den behandling som bestäms av hemlandets lag (lex concursus) i enlighet med principerna i detta direktiv. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på de olika fallen av likvidationsförfaranden i tillämplig utsträckning.
- (6) Att rekonstruktionsåtgärder har vidtagits hindrar inte att likvidationsförfaranden inleds. Likvidationsförfaranden kan inledas när rekonstruktionsåtgärder inte har vidtagits eller efter att rekonstruktionsåtgärder vidtagits och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, inklusive rekonstruktionsåtgärder.
- (7) I enlighet med de befintliga principerna för insolvens bör det i definitionen av filial tas hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemlandets lag bör avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har ständig behörighet att agera för försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (8) Det bör göras en åtskillnad mellan myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden samt tillsynsmyndigheter för försäkringsföretagen. De behöriga myndigheterna får vara administrativa eller rättsliga myndigheter beroende på medlemsstatens lagstiftning. Detta direktiv avser inte att harmonisera nationell lagstiftning om fördelning av behörighet mellan dessa myndigheter.
- (9) Detta direktiv syftar inte till att harmonisera nationell lagstiftning avseende rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden men har som mål att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning gällande försäkringsföretag samt det nödvändiga samarbetet. Ett sådant ömsesidigt erkännande genomförs med detta direktiv genom principerna om enhet, universalitet, samordning, offentlighet, likvärdig behandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (10) Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet bör vara behöriga att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag (enhetsprincipen). Dessa förfaranden bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör i normala fall omfattas av likvidationsförfarandet (universalitetsprincipen).
- (11) Hemlandets lag bör reglera beslut om likvidation av försäkringsföretag, likvidationsförfarandena i sig och deras verkningar, såväl materiella som processuella, på berörda personer och rättsliga förhållanden, om inte annat föreskrivs i detta direktiv. Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall därför regleras av hemlandets lag. I syfte att underlätta tillämpningen av detta direktiv bör det innehålla en icke uttömmande förteckning över aspekter som särskilt omfattas av den allmänna principen om hemlandets lag.
- (12) Tillsynsmyndigheterna i hemlandet och i alla övriga medlemsstater bör omedelbart informeras om att likvidationsförfaranden inletts (samordningsprincipen).
- (13) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att rikta fordringsanspråk direkt mot försäkringsföretaget som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Ett sådant skydd bör inte innefatta fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte själv är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål skall kunna uppnås bör medlemsstaterna se till att försäkringsborgenärer får en särskild behandling enligt en av två alternativa metoder som anges i detta direktiv. Medlemsstaterna kan välja mellan att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt framför varje annan fordran i tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller ge försäkringsfordringar en förmånsrätt i försäkringsföretagets samtliga tillgångar som endast kan föregås av fordringar som avser anspråk i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, skatter och sak-

- rätter. Ingen av de båda metoder som anges i detta direktiv hindrar en medlemsstat från att upprätta en förmånsrättsordning mellan olika kategorier av försäkringsfordringar.
- (14) Detta direktiv bör säkerställa en lämplig balans mellan skyddet för försäkringsborgenärer och andra prioriterade borgenärer som skyddas av medlemsstaternas lagstiftning och inte harmonisera de olika system avseende prioriterade borgenärer som finns i medlemsstaterna.
- (15) De två alternativa metoderna för behandling av försäkringsfordringar är i sak likvärdiga. Den första metoden ser till att tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna anslås till försäkringsfordringar. Den andra metoden tillerkänner försäkringsfordringar en placering i förmånsrättsordningen mellan borgenärerna som inte bara berör de tillgångar som utgörs av tekniska avsättningar utan försäkringsföretagets samtliga tillgångar.
- (16) De medlemsstater som i syfte att skydda försäkringsborgenärer väljer metoden att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt när det gäller tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna bör kräva att försäkringsföretag upprättar och uppdaterar ett särskilt register över sådana tillgångar. Ett sådant register är ett användbart instrument för att identifiera de tillgångar som berörs av sådana fordringar.
- (17) För att göra de båda metoderna för behandlingen av försäkringsfordringar mer likvärdiga bör detta direktiv ålägga de medlemsstater som tillämpar metoden i artikel 10.1 b att kräva att varje försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation skall ha täckning för de fordringar, som enligt denna metod kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i sådana tillgångar som enligt gällande försäkringsdirektiv får användas för att täcka tekniska avsättningar.
- (18) Hemlandet bör kunna föreskriva att, när försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i det hemlandet, fordringar inom detta garantisystem inte bör åtnjuta den behandling som gäller för försäkringsfordringar enligt detta direktiv.
- (19) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att driva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte denna auktorisation redan dessförinnan återkallats.
- (20) Beslutet att inleda likvidationsförfaranden, som kan få verkningar i hela gemenskapen enligt universalitetsprincipen, bör offentliggöras på lämpligt sätt inom gemenskapen. I syfte att skydda berörda parter bör beslutet offentliggöras enligt hemlandets förfaranden och i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och dessutom på varje annat sätt som beslutats av de övriga medlemsstaternas tillsynsmyndigheter inom respektive territorium. Dessutom bör utöver offentliggörandet av beslutet kända borgenärer som är bosatta i gemenskapen informeras individuellt om beslutet och denna information bör åtminstone innehålla de uppgifter som anges i detta direktiv. Förvaltare bör också regelbundet hålla borgenärer informerade om hur likvidationsförfarandet fortskrider.
- (21) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemlandet bör behandlas på samma sätt som motsvarande fordringar i hemlandet utan någon som helst diskriminering på grund av nationalitet eller bosättning (principen om likvärdig behandling).
- (22) Detta direktiv bör tillämpa principer som motsvarar de som anges för likvidationsförfaranden med nödvändiga ändringar på de rekonstruktionsåtgärder som en behörig myndighet i en medlemsstat beslutat om. Offentliggörandet av sådana rekonstruktionsåtgärder bör begränsas till det fall då andra parter än själva försäkringsföretaget kan överklaga dessa i hemlandet. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter för personer i deras egenskap av aktieägare, delägare och anställda i försäkringsföretaget, bör den behöriga myndigheten fastställa hur de berörda parterna bör informeras i enlighet med relevant lagstiftning.
- (23) I detta direktiv anges samordnade regler för att fastställa den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för försäkringsföretag. Detta direktiv avser inte att fastställa regler i internationell privaträtt som avgör vilken lag som är tillämplig på avtal och andra rättsliga förhållanden. Detta direktiv avser särskilt inte att reglera tillämpliga regler om huruvida det föreligger ett avtal, parternas rättigheter och skyldigheter samt värdering av skulder.
- (24) Från detta direktivs allmänna princip om att hemlandets lag skall reglera rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör det finnas en rad undantag för att skydda berättigade förväntningar och säkerheten avse-

ende vissa transaktioner i andra medlemsstater än hemlandet. Dessa undantag bör avse verkningarna av sådana rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredje mans sakrättsliga skydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, skadliga åtgärder, tredje mans förvärv och pågående rättegångar.

- (25) Det undantag som avser verkan av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter som anges i artikel 19 bör begränsas till sådana verkningar och bör inte inbegripa några andra frågor i samband med rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden, t.ex. hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter, vilket bör avgöras av hemlandets lag.
- (26) Verkan av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på en pågående rättegång bör regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår med avseende på en tillgång eller en rättighet som försäkringsföretaget inte längre förfogar över, vilket utgör ett undantag från tillämpningen av hemlandets lag. Verkningarna av sådana åtgärder och förfaranden på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som rättegångarna ger upphov till bör regleras av lagen i hemlandet enligt den allmänna principen i detta direktiv.
- (27) Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt detta direktiv är bundna av tystnadsplikt på samma sätt som fastställs i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka särskild nationell lagstiftning är tillämplig.
- (28) I syfte endast att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som omfattar ett försäkringsföretags filialer belägna i gemenskapen om försäkringsföretagets huvudkontor finns i tredje land, bör hemlandet definieras som den medlemsstat i vilken filialen är belägen och tillsynsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna som myndigheterna i den medlemsstaten.
- (29) Om ett försäkringsföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen äger filialer i mer än en medlemsstat, bör varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. I detta fall bör behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter samt rekonstruktörer och förvaltare sträva efter att samordna sina åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör försäkringsföretag.
2. Detta direktiv skall, i den utsträckning som framgår av artikel 30, även tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag vilkas huvudkontor är belägna utanför gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *försäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- b) *filial*: varje slags ständig närvaro av ett försäkringsföretag på en medlemsstats territorium utom i hemlandet vilken bedriver försäkringsverksamhet,
- c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av administrativa organ eller rättsliga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar,
- d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt,

- e) *hemland*: den medlemsstat där ett försäkringsföretag har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- f) *värmland*: den medlemsstat annan än hemlandet där ett försäkringsföretag har en filial,
- g) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden,
- h) *tillsynsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som avses i artikel 1 k i direktiv 92/49/EEG och artikel 1.1 i direktiv 92/96/EEG,
- i) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,
- j) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande,
- k) *försäkringsfordran*: varje belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade personer, försäkringstagare, förmåntagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 1.2 och 1.3 i direktiv 79/267/EEG i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet belopp avsatta för ovannämnda personer när vissa inslag i skulden ännu inte är kända. De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

AVDELNING II

REKONSTRUKTIONSÅTGÄRDER

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna avdelning skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder som avses i artikel 2 c i detta direktiv.

Artikel 4

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – tillämplig lag

- Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet skall ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Rekonstruktionsåtgärderna skall inte hindra hemlandet från att inleda likvidationsförfaranden.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemlandet, om inte annat anges i artiklarna 19–26.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall få full verkan i hela gemenskapen i enlighet med hemlandets lag utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i den medlemsstat där de har vidtagits.

Artikel 5

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i hemlandet om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 6

Offentliggörande

- Om det är möjligt att i hemlandet överklaga en rekonstruktionsåtgärd, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemlandet offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och dessutom så snart som möjligt offentliggöra ett utdrag ur

det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 5 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 skall även innehålla namnet på behörig myndighet i hemlandet, tillämplig lag enligt artikel 4.2 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet skall avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och skall gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemlandet eller denna stats lagstiftning föreskriver annat.

4. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag skall denna artikel inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för dessa rekonstruktionsåtgärder föreskriver annat. De behöriga myndigheterna skall fastställa hur de berörda parterna som påverkas av dessa rekonstruktionsåtgärder skall informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

Artikel 7

Information till kända borgenärer – Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemlandets lagstiftning krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet eller rekonstruktören i enlighet med förfarandena i artikel 15 och artikel 17.1 även informera de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemlandets lagstiftning föreskrivs att borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, skall borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat ha samma rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter i enlighet med förfarandena i artikel 16 och artikel 17.2.

AVDELNING III

LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Inledande av ett likvidationsförfarande – Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemlandets behöriga myndigheter skall ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut som fattas enligt hemlandets lagstiftning om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, skall utan vidare formaliteter erkännas i alla övriga medlemsstater och skall få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informeras om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter. Hemlandets tillsynsmyndigheter skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 9

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar skall regleras av de lagar och andra författningar som är tillämpliga i försäkringsföretagets hemland om inte annat föreskrivs i artiklarna 19–26.

2. Hemlandets lag skall särskilt avgöra

- a) vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar skall behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
- b) försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet,
- c) förutsättningarna för kvittning.

- d) likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal,
- e) likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar enligt artikel 26,
- f) vilka fordringar som skall anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar skall behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
- g) hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,
- h) hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
- i) förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord,
- j) borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande,
- k) vem som skall stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet,
- l) de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer.

Artikel 10

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna skall se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget enligt en eller båda av följande metoder:
 - a) Försäkringsfordringar skall avseende tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.
 - b) Försäkringsfordringar skall avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,

- iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
- iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande enligt definitionen i medlemsstatens nationella lag skall ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt metoden enligt punkt 1 a skall kräva att försäkringsföretag upprättar och håller uppdaterat ett särskilt register enligt bestämmelserna i tillägget.

Artikel 11

Subrogation till ett garantisystem

Hemlandet får föreskriva att, om försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte skall åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 10.1.

Artikel 12

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

Med undantag från artikel 18 i direktiv 73/239/EEG och artikel 21 i direktiv 79/267/EEG skall de medlemsstater som tillämpar den metod som avses i artikel 10.1 b i det här direktivet kräva att alla försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation har täckning för de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 10.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i de tillgångar som nämns i artikel 21 i direktiv 92/49/EEG och i artikel 21 i direktiv 92/96/EEG.

Artikel 13

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2, i enlighet med förfarandet i artikel 22 i direktiv 73/239/EEG och artikel 26 i direktiv 79/267/EEG, om inte auktorisationen har återkallats dessförinnan.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 skall inte hindra förvaltaren eller någon annan person som befullmäktig-

gats av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationens syfte. Hemlandet får föreskriva att sådan verksamhet skall fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i hemlandet.

Artikel 14

Offentliggörande

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål skall offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemlandet samt också offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 8.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I offentliggörandet av beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande enligt punkt 1 skall också anges den behöriga myndigheten i hemlandet, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta skall ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 15

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen informera var och en av de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i andra medlemsstater härom.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 skall det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och övriga fastställda åtgärder. I underrättelsen skall det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. När det gäller försäkringsfordringar skall det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 16

Rätt att anmäla fordringar

1. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, skall ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet ovan nämnda myndigheter, skall behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i hemlandet.

3. Med undantag för de fall då hemlandets lag tillåter något annat skall en borgenär sända kopior av eventuella verifikationer samt ange fordringens art, uppkomstdatum och belopp och även ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för fordringen och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 10 i detta direktiv.

Artikel 17

Språk och blankett

1. Den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 skall ges på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk. En blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla en fordran – tidsfrister att beakta" eller, om hemlandets lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar, "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran – tidsfrister att beakta" skall användas i detta syfte.

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran skall dock den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

2. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk.

*Artikel 18***Regelbunden information till borgenärerna**

1. Förvaltare skall på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider.
2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter kan begära upplysningar från hemlandets tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

AVDELNING IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR REKONSTRUKTIONSGÄRDER OCH LIKVIDATIONSFÖRFARANDE*Artikel 19***Verkan på vissa avtal och rättigheter**

Med undantag från artiklarna 4 och 9 skall den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har på de avtal och rättigheter som anges nedan regleras av följande bestämmelser:

- a) Anställningsavtal och anställningsförhållanden skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) Ett avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen.
- c) Försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register skall regleras av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

*Artikel 20***Tredje mans sakrättsliga skydd**

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter – som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår

- a) rätten att avyttra eller låta avyttra egendom och att ta ut sin fordran ur avkastningen eller intäkterna från dessa tillgångar, särskilt med stöd av panträtt eller hypotek,
- b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt med stöd av en pant i fordran eller säkerhetsöverlåtelse,
- c) rätten att begära egendom åter och/eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den,
- d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomarna.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, och som därigenom kan erhålla ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, skall anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

*Artikel 21***Äganderättsförbehåll**

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte säljarens rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång, efter det att tillgången överlämnats, utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

*Artikel 22***Kvittning**

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 1.

*Artikel 23***Reglerade marknader**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 skall verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 1 som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

*Artikel 24***Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna**

Artikel 9.2 1 skall inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa

- a) att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet, och
- b) att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

*Artikel 25***Skydd för tredje mans förvärv**

Om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över

a) fast egendom,

b) ett fartyg eller ett luftfartyg som skall registreras i ett offentligt register, eller

c) överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem skall gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat,

skall denna åtgärds giltighet regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

*Artikel 26***Pågående rättegångar**

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

*Artikel 27***Rekonstruktörer och förvaltare**

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet.

En översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat på vars territorium rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får krävas. Ingen legalisering eller annan motsvarande formalitet skall krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltare skall vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemlandets territorium. Det får, i enlighet med hemlandets lagstiftning, utses personer för att bistå eller vid behov företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdländerna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i värdlandet ställs inför.

3. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter enligt hemlandets lagstiftning följa lagen i de medlemsstater på vilkas territorier han ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och infor-

mation till arbetstagarna. Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 28

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande skall registreras i fastighetsregistret, handelsregistret eller något annat offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk registrering skall den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förbandet.

Artikel 29

Tystnadsplikt

Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30 skall vara bundna av tystnadsplikt på samma sätt som anges i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30

Filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land

1. Trots definitionerna i artikel 2 e, f och g och för att kunna tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen skall

a) med *hemland* avses den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG, och

b) med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

2. När ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat,

skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater skall sträva efter att samordna sina åtgärder. Alla rekonstruktörer eller förvaltare skall likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

Artikel 31

Genomförande av detta direktiv

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 20 april 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv skall endast vara tillämpliga på rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden som vidtagits eller inletts efter den dag som anges i punkt 1. Rekonstruktionsåtgärder som har vidtagits eller likvidationsförfaranden som har inletts före den dagen skall även i fortsättningen regleras av den lag som var tillämplig på dem vid den tidpunkt då de vidtogs eller inleddes.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 33

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

A. LINDH

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILT REGISTER ENLIGT ARTIKEL 10.3

1. Alla försäkringsföretag skall hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med reglerna i hemlandet.
 2. Om ett försäkringsföretag bedriver både livförsäkringsrörelse och annan försäkringsrörelse skall det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av rörelse. I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga A till direktiv 73/239/EEG, kan medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag skall föra ett enda register för hela sin verksamhet.
 3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämpliga regler i hemlandet, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de tekniska avsättningarna.
 4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, skall detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras skall inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.
 5. Om en tillgång som utnyttjas för att täcka tekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, eller om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man, eller om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran, skall behandlingen av en sådan tillgång vid försäkringsföretagets likvidation enligt den metod som anges i artikel 10.1 a fastställas enligt hemlandets lagstiftning, utom när artiklarna 20, 21 eller 22 är tillämpliga på tillgången.
 6. Sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret vid den tidpunkt då ett likvidationsförfarande inleds, får därefter inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.
 7. Trots punkt 6 skall förvaltarna till de angivna tillgångarna lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda arten av verksamhet från det att likvidationsförfarandet inleds fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.
 8. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret skall förvaltarna åläggas att styrka detta för hemlandets behöriga myndigheter.
 9. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter skall vidtaga lämpliga åtgärder för att se till att försäkringsföretagen fullt ut tillämpar bestämmelserna i denna bilaga.
-